

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/13/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213011750
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7213011750.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Zoltána Szalaya a JUDr. Evžena Kelija, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. apríla 2016, v trestnej veci proti obžalovanej U. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 25.11. 2015 sp. zn. 5T/160/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 25.11. 2015 sp. zn. 5T/160/2013 bola obžalovaná U. B. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodená spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 6.12.2013, sp.zn. 3 Pv 469/2013, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa ustanovenia § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktorý mala spáchať tak, že

dňa 4.7.2013 v čase o 17,00 hod. viedla osobné motorové vozidlo továrenskej značky Š. G., evidenčné číslo A. XXXGT po ulici Q. v A., pričom pri odbočovaní vpravo k predajnému stánku na ulicu K. v A.D. nedala prednosť cyklistovi A. J., ktorý premával na horskom bicykli značky Author Mystic po ulici Q. v A., pričom došlo k zrážke, následkom čoho cyklista A. J. utrpel ťažkú ujmu na zdraví a to, otvorenú zlomeninu vonkajšieho vnútorného členka a zadnej hrany píšťaly ľavého predkolenia (trialeolárna luxačná zlomenina vľavo) s vyklbením v členkovom kĺbe s posunom kostených úlomkov s dobou liečenia nad 42 dní, nakoľko skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie okresný prokurátor, a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd svoje rozhodnutie o oslobodení obžalovanej spod obžaloby odôvodnil tým, že bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že pri dopravnej nehode dňa 4.7.2013 bola poškodenému spôsobená ťažká ujma na zdraví, avšak v konaní obžalovanej absentuje nedbanlivosť, nie sú naplnené všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu z hľadiska subjektívnej stránky.

Uviedol ďalej, že obžalovaná U. B. sa dopustila prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák.

Poukázal na závery znaleckého posudku z odboru cestná doprava, Ústavu súdneho inžinierstva Žilina, podľa ktorého:

- ak vodička vozidla Š. G. dávala znamenie o zmene smeru jazdy vpravo dostatočne včas, potom technickou príčinou vzniku dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy cyklistu a súčasne

nesprávna technika jazdy vodičky vozidla Š. G.. Nesprávnosť techniky jazdy cyklistu spočívala v tom, že na znamenie o zmene smeru jazdy vozidla Š. G. nereagoval spomalením za účelom ďalšej jazdy bezpečnej pozdĺžnej vzdialenosti za týmto vozidlom. Nesprávnosť techniky jazdy vodičky vozidla Š. G. spočívala v tom, že pri uskutočňovaní odbočovacieho manévru z technického hľadiska nedala cyklistovi, idúcemu rovno vpravo od jej vozidla prednosť v jazde,

- ak vodička vozidla Š. G. nedávala znamenie o zmene smeru jazdy vpravo dostatočne včas, potom technickou príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy, ktorá spočívala v tom, že nedala pri odbočovaní znamenie o zmene smeru jazdy vpravo a súčasne nedala prednosť v jazde cyklistovi idúcemu rovno vpravo od jej vozidla.

Možno potom vyvodiť jednoznačný záver, že obžalovaná spôsobila dopravnú nehodu s cyklistom, ktorému nedala prednosť v jazde pri odbočovaní vpravo a pri dopravnej nehode poškodenej cyklista utrpel ťažkú ujmu na zdraví.

Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil nasledovné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy na náležité zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. okresný súd vyslovil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenie oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal, vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si navzájom odporujú.

Keďže okresný súd svoje rozhodnutie náležite, logicky a presvedčivým spôsobom zdôvodnil, odvolací súd vzhľadom na celorozsahovú akceptáciu tohto odôvodnenia poukazuje na jeho vecnosť a správnosť, pričom zvyrazňuje najmä nasledovné, reagujúc tak aj na námietky uvádzané v odvolaní okresného prokurátora.

Z posudku znaleckého ústavu je zrejmé, že existujú dve varianty, z ktorých z prvej vyplýva, že ak vodička dávala znamenie o zmene smeru jazdy vpravo dostatočne včas, potom technika jazdy cyklistu a aj technika jazdy vodičky vozidla Š. G. boli nesprávne.

Nesprávnosť techniky jazdy cyklistu spočívala v tom, že na znamenie o zmene smeru jazdy vozidla nereagoval spomalením za účelom ďalšej jazdy bezpečnej pozdĺžnej vzdialenosti za týmto vozidlom a nesprávnosť techniky jazdy vodičky vozidla spočívala v tom, že pri uskutočňovaní odbočovacieho manévru z technického hľadiska nedala cyklistovi idúcemu rovno vpravo od jej vozidla prednosť v jazde.

Z druhého záveru vyplýva, že v prípade, ak vodička vozidla nedávala znamenie o zmene smeru jazdy vpravo dostatočne včas, potom technika jazdy cyklistu bola správna a technika jazdy vodičky vozidla bola nesprávna.

V tom prípade nesprávnosť techniky jazdy vodičky spočívala v tom, že pred začiatkom uskutočňovania odbočovacieho manévru nedávala dostatočne včas znamenie o zmene smeru jazdy vpravo a súčasne pri uskutočňovaní odbočovacieho manévru z technického hľadiska nedala cyklistovi idúcemu vpravo od jej vozidla prednosť v jazde.

Z technického hľadiska vodička dávala znamenie o zmene smeru jazdy dostatočne včas len vtedy, ak ho začala dávať najneskoršie približne 40 metrov pred skutočným miestom zrážky, resp. neskoršie približne 7 sekúnd pred časom zrážky.

Aj keď znalecký ústav nevedel posúdiť, či obžalovaná dávala alebo nedávala znamenie o zmene smeru jazdy vpravo dostatočne a včas, a teda nie je možné jednoznačne posúdiť techniku jazdy účastníkov nehodového deja výpoveďou svedkov F. V., F. O. a predovšetkým svedka L. Š. bolo preukázané, že obžalovaná dávala znamenie o zmene smeru jazdy dostatočne a včas.

Aj zo zistení krajského súdu totiž vyplýva, že obžalovaná sa cíti byť nevinnou zo spáchania žalovaného skutku s tým, vozidlo viedla v kolóne ďalších vozidiel povolenou rýchlosťou, dostatočne včas dala znamenie o zmene smeru jazdy a nevidiac žiadnu prekážku, teda ani cyklistu, začala odbočovací manéver a vzápätí do pravej strany vozidla narazil cyklista, ktorý preletel cez prednú kapotu vozidla a dopadol na zem.

Na druhej strane poškodený A. J. uviedol, že obžalovaná začala odbočovať v čase, keď sa nachádzal na úrovni niekde medzi pravými prednými a zadnými dvermi, pričom nemala zapnutú smerovku.

Uvedené skutočnosti, teda zapnutie smerovky zo strany obžalovanej jednoznačne potvrdili svedkovia F. O., F. V. a predovšetkým svedok L. Š..

Z výpovede tohto svedka L. Š. je zrejmé, že v kritickom čase stál pri plote mäso kombinátu asi 5 - 6 m od miesta nehody a videl ako vodička motorového vozidla Š. G. bielej farby zapla smerovku pred odbočovaním, pričom predtým ešte vozidlo pribrzdila na rýchlosť asi 10 km/hod.

Zo záveru znaleckého posudku je ďalej zrejmé, že v kritickom čase, teda v čase tesne pred začiatkom uskutočňovania odbočovacieho manévru vodičkou vozidla V. G. sa cyklista s veľkou pravdepodobnosťou pohyboval mimo oblasť jej dohľadu v pravom spätnom zrkadle. To znamená, že v obvyklom čase vyhodnocovania dopravnej situácie v spätných zrkadlách teda približne dva až tri sekundy pred začiatkom uskutočňovania odbočovacieho manévru vodička vozidla V. G. s veľkou pravdepodobnosťou nemohla cyklistu v pravom spätnom zrkadle vidieť.

Zhodnotiac vyššie uvedené okresný súd nepochybil ani v aplikácii ustanovenia § 285 písm. b) Tr.por., pričom práve dôvod oslobodenia obžalovanej U. B. predstavuje hodnotenie skutku tak, že tento nie je trestným činom.

Ako vyplýva z podaného odvolania okresným prokurátorom, tento nenamieta rozsudok, resp. neúplnosť vykonaných dôkazov, ale len správnosť ich vyhodnotenia okresným súdom.

V zmysle ustálenej súdnej praxe - judikatúry Najvyššieho súdu SR, pokiaľ súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr.por., t.j. hodnotí ich podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené skutkové zistenia, nemôže ani odvolací súd napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám, na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s inými do úvahy predchádzajúcimi závermi.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd považoval odvolanie prokurátora za nedôvodné a na druhej strane závery okresného súdu o oslobodení obžalovanej U. B. podľa § 285 písm. b) Tr.por. za zákonné a správne.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní okresného prokurátora rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.